

Сухін Євген Ілліч

Доктор економічних наук, професор, фахівець у сфері газової промисловості та енергетики, управлінець

Народився 7 червня 1949 р. у м. Синельникове на Дніпропетровщині. Є. І. Сухін розпочав трудову діяльність у 1966 р. оператором із видобування газу на Більче-Волицькому газопромислі Стрийського ГПУ. Протягом 1967–1972 рр. навчався в ІФІНГу, який закінчив із відзнакою.

З 1972 р. працював майстром з видобування газу газопромислового цеху Інчукальської станції ПЗГ Мінського УМГ. В 1975 р. був призначений на посаду головного інженера, а в 1976 р. — начальником Осиповицької станції ПЗГ ВО «Западтрансгаз» (Білорусь). Керував спорудженням та роботою першого в республіці ПСГ.

У 1979 р. за розпорядженням Мінгазпрому Є. І. Сухін був направлений у відрядження до Афганістану. Після повернення у 1981 р. до Білорусі працював начальником Осиповицької станції ПЗГ, начальником Гомельського ЛВУМГ, заступником генерального директора — головним геологом ДП «Белтрансгаз» (1988–1993).

На початку 1993 р. Євген Ілліч повернувся на Батьківщину та був призначений на посаду першого заступника голови Держ-

комнафтогазу України. Став ініціатором створення та першим головою правління НАК «Нафтогаз України», впродовж 2006–2008 рр. був головою Національного агентства з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів. За участю Є. І. Сухіна розроблено й ухвалено програми забезпечення народного господарства України природним газом, нафтою і нафтопродуктами, програми альтернативної енергетики.

В 1996 р. він став главою представництва МЕК «Itera», створив і очолив компанію «ІТЕРА Україна». Упродовж 1997–2002 рр. був головою правління — президентом ЗАТ «Енерготрансінвест», а в 2002 р. — головою правління, головою спостережної ради ЗАТ «Корпорація «Енерготрансінвест».

У 2003 р. заснував і очолив (на посаді головного конструктора — генерального директора) ТОВ «СКБ Сухіна», а з 2008 р. є його президентом. Основний напрям діяльності підприємства — проектування та виготовлення експериментальних зразків виробів і обладнання виробничо-технічного призначення, насамперед для теплоенергетичної галузі, з використанням синтез-газу.

Євген Ілліч успішно займається науковою роботою: у 2000 р. захистив кандидатську дисертацію «Розробка та вдосконалення гідрогазодинамічних методів підвищення надійності експлуатації ПСГ», а в 2005 р. докторську «Нетрадиційна енергетика як фактор енергетичної безпеки держави».

Є. І. Сухін — автор та співавтор 45 наукових праць, зокрема підручників і монографій, 18 винаходів. Професор НТУУ «КПІ» (2004–2008), член наукової ради (з 2008 р.) та професор ІФНТУНГу (з 2011 р.). Президент Всесвітньої нафтової асоціації (на громадських засадах), віце-президент УСПП із питань ПЕКУ.

Нагороджений орденом «Знак Пошани». Йому присвоєно звання «Заслужений енергетик України».

Тарко Ярослав Богданович

Доктор технічних наук, професор, академік УНГА, фахівець у галузі розробки та експлуатації нафтогазових родовищ

Народився 3 липня 1951 р. у с. Грушка Тлумачького району Івано-Франківської області. У 1973 р. закінчив ІФІНГ за спеціальністю «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ», у 1982 р. — аспірантуру, а в 2001 р. — докторантуру (спеціальність «Розробка нафтових і газових родовищ»).

Ярослав Тарко за направленням працював оператором із дослідження свердловин, старшим інженером відділу розробки нафтогазових родовищ та начальником науково-дослідної лабораторії у НГВУ «Узеннефть» (Казахстан). З 1978 р. — в ІФІНГу. Тут пройшов шлях молодшого і старшого наукового співробітника, завідувача сектору СКТБ «Надра», провідного наукового співробітника, доцента. З 2006 р. Я. Б. Тарко — професор кафедри розробки та експлуатації нафтових і газових родовищ.

У 1985 р. захистив кандидатську, в 2006 р. — докторську дисертацію. У 2008 р. йому присвоєно вчене звання професора. Ярослав Богданович входить до складу спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій, є експертом

Міністерства освіти і науки України з ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів за напрямом підготовки «Нафтогазова справа».

Головний напрям наукової діяльності вченого — дослідження у сфері підвищення нафтогазовилучення та розроблення технологій і технічних засобів інтенсифікації видобування вуглеводнів шляхом термогідродинамічного впливу на привибійну зону пластів. Він розвинув теоретичні засади вивчення явища кольматції привибійної зони та гідродинамічних процесів, що відбуваються у ній під час депресійно-репресійної дії, розробив ефективне устаткування для збільшення продуктивності пластів створенням високих знакоперемінних імпульсів тиску, а також технології термохімічного та термокислотного впливу з використанням високоенергетичних екзотермічних реакцій.

Нові розробки Я. Б. Тарка зі значним економічним ефектом впроваджені на свердловинах 15 нафтогазових родовищ України, а також інших країн.

Є автором 110 наукових праць, зокрема 22 винаходів. Серед основних робіт — монографія «Розробка технологій та технічних засобів для забезпечення надійності постачання вуглеводнів в Україні», видана у співавторстві з О. Є. Божком, Я. С. Коцкуличем, О. В. Кравченком та ін., а також наукові статті: «Результати внедрения способа ограничения притока пластовых вод и регулирования профиля приемистости в скважинах с использованием гранулированного магния и его соединений» (співавтори — Г. Г. Вахітов, Ф. С. Абдулін, В. І. Гусев), «До питання визначення розподілу тиску в пласті під час проведення депресійного впливу в свердловині», «Деякі хіміко-технологічні аспекти проведення термокислотних оброблень продуктивних пластів».

Нагороджений відзнакою «Винахідник СРСР».